LIETUVOS BANKO TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO DIREKTORIUS

SPRENDIMAS DĖL X. X. IR *REVOLUT BANK UAB* GINČO NAGRINĖJIMO

2026-11-17 Nr. 429-508
Vilnius

Lietuvos bankas gavo prašymą išnagrinėti vartojimo ginčą, kurio šalys yra X. X. (toliau – pareiškėjas) ir *Revolut Bank UAB* (toliau – bankas).

Sprendimo santrauka[1]

Ginčas kilo dėl banko sprendimo negrąžinti pareiškėjo atliktų mokėjimų, susijusių su lošimais, sumų. Įvertinus šalių pateiktus paaiškinimus ir įrodymus, nustatyta, kad mokėjimai buvo pareiškėjo autorizuoti, lošimų blokavimo funkcija juos atliekant nebuvo aktyvuota, be to, atsižvelgiant į mokėjimų rūšį bei jiems priskirtus MCC kodus[2]*, ši funkcija mokėjimams vis tiek nebūtų taikoma, todėl pareiškėjo reikalavimas atmestinas.*

N u s t a t y t a:

Esminės faktinės kilusio ginčo aplinkybės

2026 m. spalio 3–13 d. pareiškėjas atliko 21 mokėjimo operaciją (bendra suma – 8 744 EUR ir 8 112,81 NOK): 1) 12 mokėjimų banko išduota mokėjimo kortele gavėjams *Sph Wlt*, *Payhigher Margins Ltd*, *Printsbundle ir Love ebooks*; 2) 9 pervedimus lėšų gavėjui *Polar Ltd* (toliau – ginčijami mokėjimai).

2026 m. spalio 12 d. pareiškėjas pateikė bankui skundą dėl lošimų blokavimo funkcijos (angl. *gambling block*). Pareiškėjas nurodė, kad prieš keletą metų aktyvavo lošimų blokavimo funkciją, tačiau pastebėjo, kad ji yra išjungta, ir neprisimena, ar pats ją išjungė. Pareiškėjas taip pat nurodė, kad atliko su lošimais susijusių mokėjimo operacijų, ir prašė pateikti lošimų blokavimo funkcijos įjungimo ir išjungimo istoriją, informuoti, ar minėta funkcija buvo įjungta ir aktyvi atliekant ginčijamus mokėjimus, taip pat įvertinti, ar kurie nors ginčijami mokėjimai turėjo būti užblokuoti ir ar pareiškėjui priklauso lėšų grąžinimas.

2026 m. spalio 13 d. bankas pateikė pareiškėjui atsakymą į skundą ir nurodė, kad lošimų blokavimo funkcija pareiškėjo sąskaitoje pirmą kartą buvo įjungta paties pareiškėjo 2026 m. spalio 13 d., o iki šios datos nėra jokių įrašų apie šios funkcijos įjungimą ar išjungimą. Bankas taip pat paaiškino, kad lošimų blokavimo funkcija taikoma tik mokėjimams kortele ir netaikoma kriptoturto operacijoms bei įprastiems pervedimams.

Pareiškėjas su banko atsakymu nesutiko, tą pačią dieną kreipėsi į banką, nurodydamas, kad mokėjimai, nurodyti kaip atlikti lėšų gavėjui *Love ebooks*, iš tiesų buvo įmokos į pareiškėjo lošimų paskyrą *Coolbet.com* lošimų platformoje, ir paprašė pakartotinai įvertinti skundą.

2026 m. spalio 29 d. atsakyme į pakartotinį skundą bankas dar kartą nurodė, kad skundo netenkins. Bankas paaiškino, kad lošimų blokavimo funkcija taikoma tik prekybininkams, turintiems atitinkamą MCC kodą, o lėšų gavėjui *Love ebooks* priskirtas MCC kodas nėra priskiriamas lošimų kategorijai, todėl lošimų apribojimai tokiems mokėjimams netaikomi. Bankas taip pat paaiškino, kad mokėjimus apdoroja pagal prekybininko mokėjimų tvarkytojo pateiktus techninius parametrus. Jeigu internetinių lošimų platforma veikia naudodama kitokį komercinį pavadinimą arba, siekdama sudaryti galimybę įnešti lėšas, registruojasi kaip mažmeninės prekybos ar apsipirkimo kategorijos prekybininkė, tai, pasak banko, laikoma prekybininko atliekamu mokėjimo schemų taisyklių apėjimu ir apie tai pareiškėjas turėtų informuoti Norvegijos institucijas.

Pareiškėjas su banku ir toliau nesutiko, nurodė nesutikimo motyvus ir, be kita ko, teigė, kad

---

[1] Santraukoje pateikiamas tik trumpas nagrinėto vartojimo ginčo apibendrinimas. Norint suprasti ir (ar) įvertinti sprendime aptariamas aplinkybes, sprendimo dėl šio ginčo esmės pagrindus ir motyvus, būtina tinkamai susipažinti su viso sprendimo turiniu.

[2] Prekybininko kategorijos kodas (angl. *Merchant Category Code*).

visi *Coolbet.com* lošimų platformos paskyroje matomi įnašai buvo atlikti iš pareiškėjo banko sąskaitos arba jam išduota mokėjimo kortele. Pareiškėjas taip pat patvirtino, kad šios lėšos buvo naudotos lošimams ir prarastos. Pareiškėjas vėl prašė persvarstyti galimybę kompensuoti dėl banko neužtikrintos lošimų blokavimo funkcijos patirtus nuostolius.

Bankas, savo ruožtu, dar kartą paaiškino, kad ginčijami mokėjimai buvo atlikti prekybininkams, turintiems įprastus, ne lošimams priskiriamus MCC kodus, arba atlikti įprastais pervedimais, kurių banko lošimų blokavimo funkcija iš viso neriboja.

Pareiškėjas su banko atsakymais nesutiko, todėl kreipėsi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo.

Ginčo reikalavimai

Rekomenduoti bankui atlyginti patirtą žalą, apskaičiuotą pagal ginčijamų mokėjimų išrašus.

Ginčo šalių pateikti paaiškinimai

Pareiškėjas iš esmės laikosi pozicijos, kad bankas turėjo užtikrinti jo sąskaitai taikytų lošimų mokėjimų ribojimų veiksmingumą. Jo nuomone, aplinkybė, kad lošimų platforma mokėjimams priimti naudojo kitų prekybininkų pavadinimus ir su lošimais nesusijusius MCC, neatleidžia banko nuo pareigos užkirsti kelią tokiems mokėjimams. Pareiškėjas taip pat teigia, kad jo sąskaitai buvo taikomi automatiniai lošimų mokėjimų apribojimai, ir kelia klausimą, ar bankas, žinodamas apie tokius apribojimus, tinkamai vykdė mokėjimų kontrolę.

Bankas nesutinka su pareiškėjo reikalavimu ir laikosi pozicijos, kad ginčijami mokėjimai buvo tinkamai autorizuoti bei įvykdyti pagal pareiškėjo pateiktus mokėjimo nurodymus. Bankas pažymi, kad pareiškėjas neginčija nei mokėjimų autorizavimo, nei to, kad įmokos pasiekė jo lošimų paskyrą ir buvo panaudotos lošimams. Todėl, banko vertinimu, nėra nei teisės aktuose nustatyto pagrindo grąžinti autorizuotų mokėjimų sumas, nei sąlygų pradėti lėšų grąžinimo pagal kortelių organizacijų taisykles procedūrą.

Bankas taip pat paaiškino, kad lošimų blokavimo funkcija yra savanoriškai kliento aktyvuojama papildoma priemonė, kuri taikoma tik mokėjimams kortele ir veikia pagal mokėjimo operacijos metu perduotą MCC kodą. Banko duomenimis, pareiškėjas šią funkciją įjungė tik 2026 m. spalio 13 d., taigi ginčijamų mokėjimų metu ji nebuvo aktyvi. Be to, net ir ją įjungus, ji nebūtų apėmusi ginčijamų mokėjimų, kurie buvo atlikti lėšų gavėjams, turintiems su lošimais nesiejamus MCC kodus.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42^1 straipsnyje reglamentuotų patikrinimų, skirtų faktinėms aplinkybėms, susijusioms su Lietuvos banko priežiūrimo finansų rinkos dalyvio galimu Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų pažeidimu, nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Teisinis vertinimas

Siekiant išspręsti tarp pareiškėjo ir banko kilusį ginčą, Lietuvos banko vertinimu, būtina nustatyti, ***ar bankas turi pareigą grąžinti pareiškėjui ginčijamų mokėjimų lėšas.***

Vertinant, ar bankui, kaip pareiškėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, kilo pareiga grąžinti pareiškėjui ginčijamų mokėjimų sumas, svarbu pažymėti, kad, vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymu, autorizuotų ginčijamų mokėjimų atveju bankas, kaip pareiškėjo (mokėtojo) mokėjimo paslaugų teikėjas, neturi imperatyvios pareigos grąžinti pareiškėjui šių mokėjimų sumų, nebent būtų nustatyta, kad bankas dėl nuo jo priklausiusių aplinkybių nepagrįstai ir (arba) netinkamai įvykdė šiuos mokėjimus ir (arba) jų neįvykdė.

Pagal Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalį, kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo paslaugų teikimo sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas (nagrinėjamu atveju bankas) negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo, nesvarbu, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, įskaitant inicijavimą per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, lėšų gavėjo ar per lėšų gavėją, išskyrus atvejus, kai tai

draudžia kiti teisės aktai.

Remiantis bylos duomenimis, ginčijamų mokėjimų inicijavimas ir autorizavimas tuo metu, kai bankas gavo mokėjimo nurodymus vykdyti ginčijamus mokėjimus ir priėmė juos vykdyti, pagal bendruosius išorinius požymius ir banko tuo metu turėtus duomenis atitiko ginčo šalių iš anksto sutartą pareiškėjo sutikimo vykdyti iš sąskaitos inicijuotas mokėjimo operacijas davimo formą ir tvarką. Ginčijamų mokėjimų autorizavimo neneigė ir pats pareiškėjas, iš esmės patvirtinęs, kad pats atliko ginčijamus mokėjimus, kad jie buvo skirti lošimams ir kad lėšos vėliau buvo praloštos.

Todėl toliau vertintina, ar bankas, nepaisant pareiškėjo duoto sutikimo, turėjo pareigą ginčijamų mokėjimų nevykdyti dėl jų sąsajos su lošimais.

Nagrinėjamu atveju svarbu tai, kad banko klientams siūloma lošimų blokavimo funkcija yra papildoma ir savanoriško naudojimo principais pagrįsta priemonė, sudaranti galimybę valdyti mokėjimo kortelėmis atliekamas mokėjimo operacijas. Mokėjimo paslaugų teikimą reglamentuojantys teisės aktai nenustato mokėjimo paslaugų teikėjams pareigos įdiegti tokią kliento savanoriškai valdomą lošimų blokavimo funkciją ir nereglamentuoja jos veikimo. Ši funkcija gali būti įjungta ir išjungta tik paties kliento banko mobiliojoje programėlėje, o jos veikimas priklauso nuo kliento pasirinkimo. Banko pateiktais duomenimis, lošimų blokavimo funkcija taikoma tik mokėjimams kortele ir veikia pagal mokėjimo operacijai priskirtą prekybininko kategorijos kodą (MCC), kurį nustato prekybininką aptarnaujantis mokėjimo paslaugų teikėjas.

Remiantis banko pateiktais duomenimis, lošimų blokavimo funkcija taikoma mokėjimams kortele, kuriems priskirti šie MCC kodai: 7800 – vyriausybei priklausančios loterijos; 7801 – vyriausybės licencijuoti interneto kazino; 7802 – vyriausybės licencijuotos žirgų ir šunų lenktynės; 7995 – lažybos, įskaitant loterijos bilietus, kazino žetonus ir statymus; 9406 – vyriausybei priklausanti loterija ne JAV regione; 9754 – azartiniai lošimai, žirgų ar šunų lenktynės bei valstybinė loterija. Kortele atliekamiems mokėjimams, kuriems priskirti lošimų veiklai nepriskiriami MCC kodai, funkcija taip pat netaikoma.

Remiantis bylos duomenimis ir atsižvelgiant į pirmiau aptartos funkcijos ypatumus, 9 bankiniai pervedimai lėšų gavėjui *Polar Ltd* bet kokiu atveju nepatenka į šios funkcijos taikymo sritį, nes ji netaikoma bankiniams pavedimams. Likę 12 ginčijamų mokėjimų buvo atlikti prekybininkams, kuriems priskirti su lošimų veikla nesiejami MCC kodai (*Love ebooks* – MCC kodas 5818 – „skaitmeninės prekės“; *Printsbundle* – MCC kodas 7372 – kompiuterių programavimo ir duomenų apdorojimo paslaugos; *Sph Wlt* – MCC kodas 6012 – finansų įstaigos; *Payhigher Margins Ltd* – MCC kodas 5734 – kompiuterių programinės įrangos parduotuvės), taigi lošimų blokavimo funkcija šiems mokėjimams taip pat netaikoma.[3]

Pažymėtina, kad imperatyvios pareigos bankui kaskart tikrinti ir (arba) užtikrinti, kad atsiskaitymus mokėjimo kortelėmis iš banko klientų priimantys lėšų gavėjai, kurie nėra banko klientai, tarptautinių kortelių organizacijų sistemose ir (arba) kitur pateiktų teisingą informaciją apie savo veiklą, įskaitant prekybininko kategorijos kodus, teisės aktai nenustato.

Be to, svarbu pabrėžti tai, kad, turimais duomenimis, lošimų blokavimo funkcija pareiškėjo sąskaitoje, kai buvo atliekami ginčijami mokėjimai, iš viso nebuvo įjungta ir pirmą kartą buvo aktyvuota 2026 m. spalio 13 d. Tai reiškia, kad bankas ginčijamų mokėjimų vykdymo metu bet kokiu atveju neturėjo pagrindo taikyti šios savanoriškai kliento aktyvuojamos funkcijos.

Kartu pažymėtina, kad visų ginčijamų mokėjimų atvejais pareiškėjas kreipėsi į banką praleidęs Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytus terminus, per kuriuos pareiškėjas, kaip mokėtojas, turėjo teisę atšaukti mokėjimo nurodymus vykdyti ginčijamus mokėjimus. Taigi pareiškėjui kreipiantis į banką ginčijami mokėjimo nurodymai jau buvo neatšaukiami.

Atsižvelgiant į tai, objektyvaus ir pakankamo pagrindo teigti, kad bankas nepagrįstai priėmė vykdyti ir įvykdė pareiškėjo autorizuotus mokėjimo nurodymus arba kad jam kilo pareiga grąžinti ginčijamų mokėjimų sumas, nėra.

Nenustačius, kad bankas pareiškėjo mokėjimo nurodymus įvykdė netinkamai ar kad jam kilo pareiga ginčijamų mokėjimų nevykdyti, nėra pagrindo pareiškėjo reikalavimą pripažinti pagrįstu ir jį tenkinti, todėl pareiškėjo reikalavimas atmestinas.

Išvada

Nėra pagrindo vertinti, kad bankas, vykdydamas pareiškėjo autorizuotus ginčijamus mokėjimus, veikė netinkamai, todėl pareiškėjo reikalavimas atmestinas.

---

[3] Pažymėtina, kad Lietuvos bankas savo praktikoje jau yra pasisakęs dėl lošimų blokavimo funkcijos veikimo, kai mokėjimams priskiriami su lošimų veikla nesiejami MCC kodai (žr. 2022 m. kovo 25 d. sprendimą Nr. 429-93 ginčo byloje Nr. 2022-00071, 2024 m. kovo 4 d. sprendimą Nr. 429-35 ginčo byloje Nr. 2023-04310, 2025 m. spalio 14 d. sprendimą Nr. 429-243 ginčo byloje Nr. 2025-01322 ir 2026 m. vasario 20 d. sprendimą Nr. 429-47 ginčo byloje Nr. 2025-02510).

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (arba) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (ar) teiginį[4].

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius Arūnas Raišutis

[4] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.